

Posamezna šte. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ s prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 1.70 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 1.50 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 5.50 K, mesečno 1.90 K. — Naročnina se pošilja upravništvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik s tedensko humoristično prilogo „Bodeča Neža“.

Posamezna šte. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

Uredništvo in upravništvo: Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 6

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglaševanje plača: petit vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radivoj Koren. Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Pomlad na Balkanu.

V Belgradu 2. (15.) marca 1914.

Nedavno sem na tem mestu govoril o srbsko-bolgarskih odnosih in pojasnil stališče srbskih krogov napram temu vprašanju. Takrat sem povzel le glavne misli uvodnega članka v „Pijemontu“, v katerem ugleden srbski politik v najprijaznejšem tonu ponuja Bolgarom prijateljsko roko in jih roti, naj v interesu slovanske vzajemnosti odnehajo od svoje neumestne trne in pozabijo na žalostne dogodke druge balkanske vojne, katero so sami povzročili z neprirodnimi težnjami po bolgarski hegemoniji na balkanskem polotoku.

Ni bilo treba dolgo čakati na bolgarski odgovor, odgovor, ki v markantni luči kaže zagrizenost bolgarskih sovinitov.

Pred dobrim tednom je priredil tukajšnji rusko-srbski klub v „Narodnem gledališču“ koncertni večer, katerega sta se udeležila poleg številnega diplomatskega kora tudi oba kraljeva sinova, prestolonaslednik Aleksander in kraljevič Gjorgije. Med drugimi slovanskimi himnami je igrala godba tudi „Hej Slovani“, katero je vse občinstvo stalo poslušalo. Le v prostoru nasproti kraljevi loži je demonstrativno sedel novi bolgarski poslanik v Belgradu gospod Caprikov. Da je sedel v tej loži nadut nemški burš, bi se mu moglo še oprostiti, a da se vede bolgarski diplomat, katerega je poslala po njegov lastni izjavi v javnico pri kralju Srbije njegova vlada z naročilom v Belgradu, da pospeši obnovitev prijateljskih odnosov med obema državama, tako netaktno v navzočnosti kraljevih sinov, to ne daje baš najlepšega spričevala o manirah bolgarskih diplomatov. Sicer je kmalu nato postal g. Caprikov tiskovnemu uradu formalen dementi, češ, da se je dvignil pri himni „Hej Slovani“, a očividci trdijo slejkoprei, da so ga videli sedeti, med tem ko je vsa ostala publika stala poslušala himno.

In evo vam še en bolgarski odgovor.

Srbska akademska omladina v Belgradu je povabila bolgarske akademike v Sofijo na skupno delo v prid jugoslovanske ideje. Takoj je zavrnilo po bolgarskih časopisih, da je predrzno izzivanje, nesramnost, če po zadnjih krvavih dogodkih srbski akademiki sploh še kdaj mislijo na sodelovanje svojih bolgarskih kolegov. Koncem koncev je prišel ta-le odgovor bolgarskih akademikov v Belgrad: „Srbski zlati mladini — Dijaški družbi — Velika srbska šola — Belgrad — Srbija. — Pridite, pridite, vi srbski študente

in profesorji, moralni učitelji in narodni prosvetitelji, pridite v Sofijo, da poljubimo vašo prosvetljena čela. Pridite, Srbi, bratomorilci, da položimo vence za vašo prejšnja in sedanja dela na vaše butice. — V ostalem se pripravlja Baja ganje (Bolgar), da se pobratijo z vami ne z besedo, temveč s šrapnelom in puško brzometko na Ovčjem polju in Slivnici, kamor vas skoro povabimo na pobratimstvo, da boste razumeli, da na Balkanu ni prostora za dve slovanski državi. Naprej, po pet na nož! Itd.“

Takemu pismu menda ne bo treba komentarja.

Pa ne samo, da bolgarska inteligenca noče ničesar slišati o prijateljstvu s Srbijo, temveč se z vso resnostjo tudi pripravlja, da take odgovore podpre tudi z dokazi, z delom. Komaj so stopili gorki žarki pomladnega solca snežne plasti po macedonskih planinah, že se pojavljajo številne bolgarske komitske čete ob srbskih mejah. Z vso resnostjo se pripravljajo bolgarske bande za vpad na srbsko ozemlje, tako, da je bila srbska vlada prisiljena, izdati obširne vojaške odredbe, da takoj v kalu zaduši vsak tak poskus.

V sporazumu z macedonsko revolucionarno organizacijo je bolgarska vlada že izdelala načrt za četniško akcijo, ki naj se prične takoj spomladi. Kadar napoči določeni dan, bodo pričele bande svoje delovanje v dveh smereh iz Bolgarske in iz Albanije. Pa ne samo to, temveč določeno je že tudi, kako naj bi se čete kretale po srbski Macedoniji. Četniški vojskovedi Černepejev, Nikolov, Tatarčev in Nikola Rizev bodo poskušali prekoriniti s svojimi četami srbsko mejo od Strumice v smeri proti Dajranu in Vardaru. — Drugi del bolgarskih komitov pa naj bi udaril pod vodstvom Sandanskega, Paurice, Cavljeva i. dr. iz Albanije na srbsko ozemlje v smeri proti Debru, Ohridu in Bitolji, kjer naj bi se vse komitske čete združile. — Vse čete, odredene za akcijo proti Srbiji, dobivajo od bolgarske vlade denarno pomoč. One bande, ki se že sedaj nahajajo v Albaniji, so dobile denar potom čeka preko neke avstrijske banke.

Tako se torej pripravlja akcija proti Srbiji. Razumljivo je, da srbska vlada ne gleda te priprave s prijaznimi rokami, ker ni voljna doživeti še enega takega presenečenja, kakor pri zadnjem arnavtskem vpadu. Velika iznenadenja pa bodo doživele bolgarske in albanske bande, ki bodo poskušale prekoriniti srbsko mejo. Velik del Macedonije je srbski in Srbija nikakor ni voljna mirno trpeti, da bi bolgarski roparji nasiljevali svojo krvoločnost na njenem ozemlju.

Tudi iz Debra prihajajo poročila, da se zbirajo številne oborožene albanske tolpe na srbski meji, a temu gibanju se ne pripisuje velike važnosti, ker si bodo Albanci pač dobro premislili po zadnjih težkih batinah še kdaj vprizoriti vpad v Srbijo v večjem obsegu.

Vsekakor bodo tudi letošnje spomlad pokale puške po macedonskih planinah in zopet bo močila človeška kri to nesrečno zemljo. Vršili se bodo boji med bolgarskimi četniki in srbskimi obmejnimi četami, ki se bodo končevali s popolnim uničenjem bolgarskih band, ker upati na najmanjši uspeh bolgarske komitske akcije v srbski Macedoniji bi bilo naravnost smešno. Kakih večjih političnih zapletov v najbližji bodočnosti pa nihče ne pričakuje in po splošnem stanju stvari sodeči tudi avtonomistično gibanje v južni Albaniji ne bo prineslo resnih komplikacij na Balkanu.

Stajersko.

Deželna namestnija — v službi renegatov. »Dramatično društvo v Mariboru« se že leta in leta poteguje za pravico slovenskega plakiranja. Razne pritožbe proti odloku mariborskega magistrata, ki slovensko plakiranje prepoveduje, so preromale že celo vrsto tozadevnih oblastí, dokler niso pred par dnevi našle žalosten konec pri deželni namestnji, ki je slovensko pritožbo zavrnila. Po dolgotrajnem boju, je torej stvar zopet tam, kjer je bila prvotno. Ne glede na to, da pomeni potrditev odloka mariborskega magistrata — potem deželni namestnikje namherodajnejše teptanje državljanskih pravic, je ta potrditev značilna za deželni namestnikje tudi iz drugih ozirov. Mariborska renegatska ekipa je na najlepši poti, da se širom sveta proslavi po raznih svojih škandalih, ki kažejo ves občinski režim v zelo domamljivi luči moralne in druge kakovosti naših mestnih gospodarjev. Vsi ti dogodki bi kje drugje napravili konec takemu gospodstvu in siloma odprli oči merodajnim oblastnjam. Samo pri nas se to ne zgodi. In to da misliti, kajti zdi se nam, da korupcija vseh vrst, pričenja okuževati tudi že našo c. kr. dežel. namestnijo.

Maribor. (K policijskemu škandalu.) Kot smo že poročali, so izsledili policijske četovodje Kušmanna pri tem, ko je kradel v tobakarni kadivo. Pametno misleč človek bi dejal, da se bo s takim človekom sumarično postopalo. V istini tudi zahteva kaj takega vsa mariborska javnost, izvzemši par občin svetovalcev, ki si z vsemi močmi prizadevajo, da bi prišel Kušmann nazaj v svojo službeno dostojanstvo. Na

čelu tem občinskim svetovalcem stoji občin. svetnik Opelko, urednik juž. železnice, ki leta od enega občinskega svetovalca in uplívne osebe do drugega. Značilno je tudi, da je bil Kušmann doslej samo suspendiran od svoje službe. Koga drugega bi se bilo že zdavnaj izročilo držav. pravdniku, nad njim pa čuva mogočna roka obeh njegovih predstojnikov. Res: morala in policijska uprava v Mariboru, sta dva nezdružljiva pojma.

Maribor. (K tatvini briljantov.) V ponedeljek zjutraj je bil prepeljan iz graške deželne sodnije v mariborsko okrožno sodišče, znani vlomilec in tat briljantov, postajni mojster Muzek, o katerem se je zadnje čase toliko pisalo. Prej kot slej taji Muzek svoj zločin in pravi, da je dragočnosti našel. Vendar mu vse to tajne ne bo v stanu dosti pomagati, ker so našli v njegovem stanovanju baje tudi diamant, s kojim je izrezal šipo razglednega oknja pri Ilgerju.

Zahvala. Slavno »Dramatično društvo v Celju«, mi je priredilo minolo nedeljo, dne 15. t. m. benefico, ki mi je prinesla lep čisti dobiček — preko 200 K — in vrhu vsega še lepo darilo. Hvalažna dolžnost mi je, se tem potom najsrčneje zahvaliti slav. »Dramatičnemu društvu v Celju«, ljubeznim diletantkam in diletantom, kot: blagorodni gospej dr. Kalanovi, gospej Založnikovi, gospi cam: Hrašovce, »Jožici« in Vidmarjevi ter gg. prof. Mravljak, Štiber, Gradišnik in Vošnjak, g. Oorišku itd. ter slavnemu občinstvu za vse ljubeznjive in prisrčne dokaze prijaznosti, meni nasproti. Bog živi na mnogo let! Jos. Molek, režiser.

Da ne bo nesporazumljenja. Dne 1. t. m. so gostovali na slovi. mariborskem odru cenjeni diletantie »Dramatičnega društva« v Celju v Sudermanovi drami »Tiha sreča«. Sudermana tako igrati, da pride do veljave — je gotovo neoporečna umetnost. Naši Celjani so igrali s tako finostjo, da smo jih skrajša občudovali, na to pa — uživali Sudermana. Tako jaz, kot cenjeni poroč. našega odra za »Sl. Narod« sva vposlala svoja tozadevna poročila takoj najinima uredništvoma v Ljubljano. Da je ponatis izostal, je iskati krivde v tem, da sta bila oba naša lista baš one dni z gradivom preobložena in morala štediti z vsako vrsto. Nama, kot slavnemu občinstvu je bila ta okolnost nad vse neljuba, da: mučna. Ker mi ni več pri rokah prvotni ininski seznam, naj imenujem kot mojstre onega večera blagorodno gospo dr. Kalanovo in g. nadreviz. M. Štiberja. Seveda pa gre pohvala tudi vsem ostalim.

Radgona. (Požar.) Minolo soboto popoldne je pričelo greti pri po-

sestniku Röcku. Požar se je bliskoma razširil čez ona poslopja in preskočil tudi na ona posestnikov Liebmanna in Ornik, ter vse do tal upepelil. Poslopja so bila s slamo krita. Zgorelo je tudi par glav domače živine. Škoda je velika, zavarovalnina pa nezadostna. Zažgali so z ognjem se igrajoči otroci. Nadala je tudi huda sapa.

Ločič. (Požar.) Nekaj časa sem je opazilo orožništvo po Savinjski dolini, da so pričeli silno naraščati požari, posebno še pri posestnikih, ki so se dali malo preje nad prave vrednosti zavarovati. Te dni je zopet gorelo pri posestniku Franu Ocvirku, ki je bil zavarovan na 8000 K, dočim je bilo vrednosti komaj 3000 K. Ocvirku so dokazali zločin požiga in ga javili sodišču v Celju.

Slov. Gradec. (Pod drevo je prišla.) Dne 14. t. m. je sekal sin posestnika Blatnika, Rudolf, v svojem gozdu pri Sv. Nikolaju neko težko drevo. Pomagala mu je pri delu dekla Marija Ocepke. Ko je drevo padlo, jo je zadelo na desni nogi in ji kosti popolnoma zdrobilo.

Nova vas. (Surova hčer.) 80letni Fran Kačnik živi pri svoji 48letni hčeri Mariji kot prevžitek. Hčer ga je že opetovano zelo surovo pretepala. Ko ji je starec dejal v soboto, da naj gre k velikonočni spovedi, ga je pobila na tla in ga na glavi težko ranila.

Marenberg. (Nevaren tat.) Krčmarica T. Lukas je že del časa opazala, da ji nekdo iz zaklenjene miznice v njeni spalnici kradе denar. Skodno ceni na 1000 K. Dne 12. je stopila zvečer ravno v svojo sobo, ko se je bil vanjo splazil tamošnji slikar Paik. Ko so preiskali njegovo stanovanje, so našli pri njem 120 K, ki jih je ukradel in ključ s kojim je miznico odklepal. Paik je to tatvino priznal, taji pa ostale.

Šošanj. Naši marljivi diletantie uprizore v nedeljo 22. t. m. narodno igró »Legionarij«, 5. in 19. aprila pa »Rokovnjače«. Pričakujemo obilga obiska.

Goriško.

Vodovodno vprašanje v Gorici je čisto utilmilo. Pač so laški gosposde na komisijah zapravili že celih 120.000 K, a vendar še vode manjka. Majhna suša in konec je. V višja stanovanja pa se je na več kot pol mesta sploh izpeljati ne da! In vendar municijpi spi na aktivih naprej. Prebivalstvo pa je »navdušeno« za kamoristično stranko.

Ceste v Gorici. Kako se naredi cesto v Gorici prav po ceni? Zato ima municijpi izvrsten recept, ki ga naj hitro patentira: Čez njivo se pusti zrasti plevel, potem se navozi

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine. (Dalej.)

»Zenski!« ga je prekinil maršal zamolklo.

»Da. Mati in hči.«

»Mati in hči! Kako jima je ime?«

»Ne poznam imena, svetlost, ali bolje, ne želim vam ga še povedati. Toda moram vam zbuditi zanimanje do teh dveh plemenitih bitij, ki sta nesrečni tako po krivici, in v to je potrebno, da vam povem njihlu zgodbo.«

Te besede so pomirile maršala, ki mu je bil Pardajanov uvod že razburil domišljijo.

»Poslušam vas,« je dejal z dobrohotnostjo; ki je veljala bolj sobesedniku nego neznanckama.

»Ti dve ženski,« je povzel vitez zdaj, »sodijo njiju znanici v mestu tako, da sta vredni vsakatega spoštovanja. Mati še prav posebno. Svojih štirinajst let že prebiva v svojem bednem stanovanju, a ves ta čas še ni bilo slišati o njej opravljive besede. Vse, kar vedo, je to, da se ubija z delom, samo da more dati svoji hčerki vzgojo pravcate

mlade princese. Da, svetlost, princese; zakaj dekle zna čitati, pisati, vezti in slikati v mašne knjige. Po značaju je angel milobe in dobrote...«

»Vitez,« je dejal Mommoransi, »vneima, s katero se zavzemate za svoji varovanki, me je pridobila popolnoma. Kar povejte, s čim jima morem koristiti...«

»Samo majčkeno še potrpite, gospod maršal. Pozabil sem vam povedati, da imenujejo ljudje mater črno damo, ker ne vedo drugega imena. Tako ji pa pravijo zato, ker hodi vedno v popolni žalni obleki. Povedati je treba namreč, da je zadela to plemenito in čisto žensko v njenem življenju strašna nesreča...«

In Pardajan je nadaljeval z bridkim glasom:

»Rad bi odkupil to nesrečo za ceno lastne krvi, zakaj povzročil jo je človek, ki mi je najbližji na svetu...«

»Ki vam je najbližji na svetu — kaj pomeni to, gospod vitez?«

»Da, moj oče, moj rodni oče: gospod vitez de Pardajan!«

»In kako je mogel vaš oče...«

»To, svetlost, izveste v teku povesti o katastrofi, ki je zadela to plemenito damo. Vedite torej, da je bila poročena... in da je moral njen soprog oditi za dolgo časa... vidite, čisto tako, kakor prijatelj, o katerem ste mi pripovedovali.«

»Nadaljujte, vitez.«

»Po odhodu svojega soproga, kakih pet ali šest mesecev pozneje, je povila ta dama otroka. Zdajci pa se vrne soprog. In takrat je storil moj oče zločin...«

»Zločin!...«

»Da, svetlost,« je potrdil Pardajan, dočim se mu je utnilo v obeh dvoje vrelh solz v dvojnem plamenju požrtvovanja... »zločin! In če bi kdo ponovil to besedo, ki sem jo rekel zdaj, ubil bi ga, preden bi mu ušla vsa izust... Moj oče je ugrabil malo dekletce. In mati, mati, ki je oboževala svoje dete, mati, ki bi bila rada umrla, samo da prihrani angelčku solzo, mati, svetlost, je stala pred strašno izbiro: ali privoliš, da veljaš v obeh svojega soproga za prečestnico in verolomnico, ali pa umre tvoja hči!...«

Franc Mommoransiški je prebledel strahotno.

Dušilo ga je.

Z besno gesto je raztrgal ovratnik svojega čelovnika.

»Kako se glasi ime?« je kriknil s hripavim glasom.

»Ne smem vam ga povedati, svetlost: to ni moja pravica...«

»Kako ste izvedeli? Povejte!...« je zahropel Franc in planil kvišku, boreč se z blaznostjo, ki je naskakovala njegove možgane.

»Evo vam dvoma. Ti dve ženski, mati in hči, sta bili pravkar ugrabljeni... in v svoji stiski sta

mi poslali pismo, ki je naslovljeno visokemu gospodu.«

Pardajan se je spustil s kolenom do tal, segel si v nedrže in končal:

»Evo vam pismo, svetlost!...«

Mommoransi ni opazil kraljevske časti, ki mu jo je izkazal vitez de Pardajan. Videl ni, kako zlati plamen požrtvornosti njegov neustrašeni obraz, ki se je dvigal k njemu z izrazom neuklonljivega ponosa. Franc je videl samo odprto pismo, ki mu ga je molil mladi mož.

Ni ga vzel takoj.

Krčvito je dvignil roke pred čelo.

Je-li možno, da ne sanja... Mladi mož je opisal zgodbo Ivane de Pien!... Ah! Ni mu sicer povedal tega imena, toda v njegovem srcu je odmevalo z glasom gromal

Kaj! Ivana se trudi kakor ponižna delavka, da more vzgajati svojo hčer!... On ima hčer! Ivana je nedolžna! Torej je resnična ta strašna drama o materi-mučenici, ki trpi sramotno obtožbo, samo da reši svojega otroka?...

Ali je mogoče?

In to pismo! Pismo, v katero se upira njegov plameniti pogled!... To pismo torej vsebuje zgodovino grozne žalostre! In piše mu ga Ivana! Ivana, ki je bila nedolžna in zvesta!

»Čitajte, svetlost!« je rekel Pardajan, »čitajte, in potem me izraščajte... zakaj, ako nisem bil priča

zločina, sem vsaj sin moža, ovaden vašemu sovraštvu... In ta mož... moj oče!... no, pravil mi je... govoril mi je o rečeh, ki jih nekaj nisem razumel, a so ostale zapisane v mojem spominu... Čitajte, svetlost...«

Zdaj je vzel maršal pismo.

Toda to pismo se je treslo v njegovih rokah, plesalo mu je med prsti...

»Ah, kaj,« si je govoril Franc, »vse to je zgolj sen, in kmalu se zbudim v resničnost, ki se mi bo zdela še strašnejša potreba po trenutni nadi... Bodimo mož!...«

Ah, če sem prenesel najstrašnejšo bol, zakaj ne bi prenesel krivega veselja... saj je vse sen... Ta mladi mož je samo prikazen... pismo je zgolj iluzija... Ne, saj ne verujem, nočem verjeti... in zdaj, poizkusimo čitati!«

Takoj je spoznal Ivanino pisavo. Siloma se je uprl izkušnjavi, da bi pritisnil na svoje ustnice ta papir, ki se ga je dotaknila ona, te črke, ki jih je ona začrtala in ki so delale, da je stala pred njim že zdaj kakor živa in res navzoča.

Čital je in po ušesih mu je brnelo silno in šumno, kakor da se dviga glas in kliče, da je Ivana nedolžna...

Čital je skokoma: parkrat se je vrnil k začetku...

(Dalej.)

nekaj starega stavbnega materiala od kake podrtje na njivo v smeri, ki naj se imenuje cesta, potem se naredi cestna tabla z imenom kakega laškega pisatelja, potem pa se pusti goriškim volilcem, da tisto »cesto« shodijo. Vse skupaj torej malo stane drži pa imenitno. Če je dež, je cesta kakor pop in to vendar drži. Udiraš se do gležnjev, kar posebno ugaja tujcem, ker so tla elastična. Avtomobil te vsega oškropi. To zopet ugaja trgovcem z oblekami, ki bodo zato volili municipij. Slava municipiju, ki tako poceni zida ceste v trajno korist prebivalstva.

Mestna godba v Gorici stane obično 24.000 K. Slovenci nimajo od tega nič, ker gode le Italijanom, če pa kak godec hoče igrati v »Trgovskem domu«, ga odpuste takoj iz službe. Zdj pri volitvah pa se kaže blagoslov te glasbe: vsi godci rododom večidel Slovenci so navdušeni Lahoni, otroke vzgajajo za jančarje! Zdj ob volitvi pa so agitatorji magistratu. Ravno tako je s »pompijerji«. Tudi tramvajski uslužbenci morajo zdati delati. Vsem tem tičem bodi povedano, da Slovenci prejkoslej zmagamo, potem pa smo prav radovedni, kdo od sedanjih laških mogotcev se jih bo usmilil in jih redil.

Železničarji, ki stanujejo krog državnega kolodvora, imajo prav posebno veselje z goriškim municipijem. Med tem ko imajo za laške prireditve vedno razsvetljavo zastoj, se municipiju ne zdi vredno razsvetliti onih cest, koder hodijo na svoj dom železničarji. Sem in tam kaka leščerba, cesta pa blatna in udrti! Mnogokrat se vračajo železničarji ponoči iz službe, nesejo kak kovček, takrat je zanje poseben vžitek tavati po razdrapani cesti domov. Blagor mu pa, če ima vsaj cesto. Mnoge hiše sploh nimajo takega dostopa. Dayke pa občina vseno pobira tudi od zanamajenih okrajev; uporablja jih zase in svoje varovance. Naj se potem drugi tam zunaj jeze in kolnejo. Municipij vseno upa, da se pride z Dunaja ali pa od Wieserja komanda, da morajo vsi Nemci in socialisti za kamoro v boj! Ali res pojdejo? Če pojdejo, jim poročemo: kdor sebi v skledo pljuje, mu ni pomoči!

Kaj je najdražja reč v Gorici? Ne bi verjeli, a umreti ne more in ne sme, kdor ni prihranil zadnja leta pred smrtjo par sto kron. Pred nami leži račun za grob na goriškem mestnem pokopališču. Ore za prostoreček, ki ga potrebuje rakev in nekaj okrasa in rožic na grobu. Ta reč stane 150 kron za dobo 50 let! Že svoj čas smo objavili, da eno grobišče za isto dobo stane 3000 K zakupnine! Če se nam je takrat reklo da je to le za bolj bogate, se nam pa tega zdaj ne more očitati. Rodbina, ki noče, da ji očeta v par letih prekopljejo, mora plačati za najskromnejši prostorček ogromno svoto — **stopetdesetih kron!** Iz tega se potem dele podpore za laško gle-dišče, za godbo in za podkupovanje volilcev!

Dnevni pregled.

O politiki trozveze. »Rusko Slovo« povdarja, da je besnenje nemškega tiska proti Rusiji vzbudilo v francoskih krogih odpor, in to tembolji, ker nemški bojeviteži niso pustili niti Francije na miru, temveč so neprenehoma peli pesmi, da Francija namerava z Nemčijo vojno rati Alzacije in Lotringije. (Čudno bi ne bilo, ker tako kakor delajo Nemci v Alzaciji s francoskim prebivalstvom, ne delajo niti Crnci v notranjosti Afrike s tujim plemenom.) Toda na vojno Francija ne misli, hoče imeti le mir, da more nemoteno striči kupone neštevilnih evropskih seri posojil. To pa seveda še ne pomenja, da bi zaveznica Rusije, Francija mirno trpela, da bi ji kdo stopal na noge. Francija zua brani svojo dostojnost in svoje politične in gospodarske pravice. To je na prav lep način povedal tudi francoski minist. predsednik Doumerge v parlamentu. Doumerge je objasnjeval politični položaj in je popolnoma prešel razmerje med Francijo in Nemčijo in Avstro-ogrsko. Toda povdarja je, da Francija potrebuje miru, toda častnega miru, kateremu pa njeni moralni interesi ne morejo biti žrtvovani. S tem je Doumerge naznačil, da bi tudi Francija potegnala meč, da brani evropsko ravnotežje pred skominami Tevtonov. Sedaj je treba, da izpregovori še Anglija. »Rusko Slovo« pravi, da če Francija Anglija in Rusija solidarno postopajo, vedno lahko trozvezo prisilijo, da se umakne.

Italijanski kabinet je sestavljen sledeče: Salandra, ministrski predsednik in notranji posli — Di San Giuliano, zunanji posli — Martini, kolonije — Rubini, finance — Millo, mornarica — Grandi, vojna. Poleg njih pridejo v kabinet tudi zastop-

niki: Fusinato, Dane, Arava, Dari, Riccio, Linselli in Grippo.

Poraz vstašev v Meksiki. Iz La Rodo prihaja vest, da so zvezne čete potolkle vstaše. Nekaj vstašev je bilo usmrčenih, ranjenih je po številu 500.

Revolucija v Venezueli? Iz britske Guyane poročajo, da je v Venezueli izbruhnila revolucija.

Jubilej je praznovala tudi »Soča«. Prinesla je lep in zanimiv uvodnik ter listek o ustoličenju koroških vojvod.

Našli so izgovor. Povišanje davščin je pred ljudstvom težko opravičevati. To vedo tudi klerikalci, ki so se ljudstvu vedno laskali in mu govorili, da ga tiščijo prevelika davčna bremena in naravno je, da se bojijo posledic povišanja dež. doklad. Ljudstvo je srdito in ta srd hočejo klerikalci na vsak način odvrniti od sebe. Tako n. pr. pripovedujejo kmetom, da je povišanje doklad — posledica balkanske vojne in da je pravzaprav prava sreča, da te posledice niso še hujše. Mi bi radi vedeli, v kaki zvezi so kranjske deželne finance z balkansko vojno in kako je ta vojna mogla vplivati na kranjske deželne finance? Na državne finance je ta balkanska vojna gotovo vplivala, ker se je Avstrija začela po balkanski vojni mrzlično oboževati in zviševati proračun vojnega ministristva kakor tudi ministristvo obeh deželnih bramb (avstrijske in ogrsko - hrvaške), ampak kranjske deželne finance niso pri tem čisto nič prizadele, radi balkanske vojne ni bilo treba zvišati deželnega proračuna niti za en vinar. To vedo zelo dobro tudi klerikalci, ampak njihovi volilci menda tega ne razumejo, ker — kakor nam poročajo iz več krajev — klerikalni kmetje verujejo klerikalnim agitatorjem in so še veseli, da vojna na Balkanu, ki se je Avstrija ni udeležila, ne zahteva od njih še večjih denarnih žrtv. Take ljudi klerikalci lahko na meh odrežejo, oni bodo vendar še vedno volili klerikalne kandidate. Ako nastane zopet kaka vojna — četudi tam kje v vzhodni Aziji, južni Afriki, ali pa centralni Ameriki, med kakima dvema majhnima republikama, bodo klerikalci lahko zopet povišali deželne doklade in ako se bodo izgovarjali na vojno, jim bodo njihovi prišasti tudi verjeli.

In pri nas? »Slovenec« omenja podpiranje protialkoholnega gibanja po vladi — na Norveškem, navaja zato podatke, in končno prav naivno vpraša: »In pri nas?« Kakor bi »Slovenec« ne vedel, kako je pri nas! Pri nas živi od alkohola država in dežela in čisto mogoče je, da dočkamo tudi še to, da bi pri nas strogo zabranjena vsaka propaganda proti alkoholu, ker bodo merodajni krogi smatrali tako propagando za atentat na državne in deželne finance, skratka, za nekako velizdajo na državi in deželi. Na Norveškem izdaja vlada lepe tisočake kot podporo protialkoholnemu gibanju, pri nas je pa alkohol nekaj dobro došel rešitelj državnih in deželnih financ. Tako je pri nas in dobro bi bilo, ko bi tudi »Slovenec« izpregovoril odkrito besedo o alkoholu in posebej opozoril na pogubni vpliv žganjepitja, ki se že močno čuti v nekaterih krajih na Kranjskem, da o Koroškem niti ne govorimo. Za to zelo važno socialno in v enaki meri tudi narodno vprašanje.

Lahi kot denuncijantje. Tržaški poslanec dr. Pitacco je šel k ministrom na Dunaju denuncirati Jugoslovane kot nekake iredentiste ali nekaj podobnega. Človek se mora smejeti in — nič več! Saj je naravnost prizor za bogove, ko tržaški Lah denuncira Jugoslovane kot — iredentiste in ministri so se gotovo težko premagovali, da se niso začeli dr. Pitaccu na glas v obraz smejati. Mi se z denunciranjem gotovo ne ukvarjamo, čuvanje državnih interesov prepustimo državi, nadzorovanje državi nevarnih ljudi pa policiji, ker pač ne maramo posegati v tujo kompetenco in opravljati službe, ki — ni naša. Zato se niti z iredentizmom naših primorskih Lahov nismo preveč pečali nikdar, ker smo pač smatrali, da je to stvar njih in državne uprave. Tudi sedaj omenjamo ta iredentizem — ki ga sicer razumemo, ampak ker je slučajno naperjen tudi proti nam, se bomo z vso odločnostjo tudi borili proti njemu — omenjamo torej ta iredentizem samo zato, da naši čitatelji vidijo, kako pokvarjeni in podli so naši sosedo italijanske narodnosti, ki navzlic svojim notorično znanim iredentističnim stremljenjem, ki jih niti ne prikrivajo in ta pogum nam imponira — gredo denuncirati ministrom nas kot veleizdajalce! Kakor smo omenili, nam imponira, pogum primorskih Italijanov, ki svojih stremljenj ne prikrivajo, ampak njihovo način boja proti nam, ta način boja se nam gabi in samo eno besedo imamo na te Italijane: sodrga.

Italijani se bojijo. Radi bi dobili pravno fakulteto v Trstu, ampak

bojijo se, da ne bi te fakultete napornili — Jugoslovani. — To bi bil, seveda, malo lud poper, ker ti Jugoslovani bi utegnili priti na fakulteto v prav lepem številu. Da to preprečijo, so poslali Italijani poslanca dr. Pitacca k ministrom, od katerih naj zahteva ustanovitve italijanske pravne fakultete v Trstu, obenem pa odredbo, da se smejo vpisati na to fakulteto samo italijanski dijaki. To pa je po našem mnenju vendar le ne bo šlo, da bi se določalo, katere narodnosti morajo biti oni, ki se hočejo vpisati na javni učni zavod, ki ga vzdržuje država, torej davkoplačevalci brez ozira na narodnost. Končno bodo morda tržaški Italijani zahtevali še to, da se zabrani vsakemu prihod v Trst, onih 70.000, kar jih je še tam, pa da se izžene in nadomesti z regnikoli. Potem bi bili tržaški Italijani brez skrbi in ne bi se jim več tresle hlačice pred Slovenci. Pa ne bo šlo niti s prvim, kaj šele z drugim! Naravnega razvoja stvari nihče ne bo preprečil; Trst postane naš, jugoslovanski in ako vsi Italijani od jeze — v morje poskačejo!

Ljubljanskemu škofu Bonaventuri ne da žilica miru. Ker vsa njegova besnost zoper napredno časopisje ni zalegla, se v letošnjem pastirskem pismu ne zaletava več vanj, ker pa mora kot gladen pes glodati kako kost, se je spravil nad »Slovenski Ilustrovani Tednik« in »Naš Glas.« — Zanimivo in značilno za klerikalno prepotenco je, zakaj je škof zoper ta lista. Priznava, da sta indifferenčna, da torej ne pišeta nič zoper vero, cerkev in duhovnike in haš zato, ker sta indifferenčna, poziva škof duhovščino, da naj pazi, da se »ne vrine po vaseh (na mesta je menda že resigniral!) med ljudi kak svobodomiselnih pohajšilcev ali vti-hotapi ne le kak prepovedan list, ampak tudi kak indifferenčni list, kakor je »Slovenski Ilustrovani Tednik« in »Glas.« Nič ne dvomim — piše škof dalje — da vse to natančno izpolnjuje in se med seboj za tako pastirsko (!) delo vneimate.« »Slovenski Ilustrovani Tednik« je dal že večerj primeren odgovor na ta poziv na gonjo zoper njega, mi pa izpregovorimo jutri obširneje o tej klerikalni prepotenci.

† A. G. Matoš. V Zagrebu je umrl v torek jutraj ob treh znanih hrvaški »književnik«, pisatelj in feljtonist A. G. Matoš. Bolehal je na tuberkulozi, kateri se je pridružil še rak v želodcu. Na boleznih je strahovito trpel. Pokopnik je bil markantna oseba v hrvaški literaturi. Njegov privatni posel je bilo poučevanje francoščine. Pokopljejo ga danes popoldne v Zagrebu.

»Narodno jedinstvo«, pod tem naslovom začne izhajati v Zagrebu nov tednik, ki ga bo izdal znan hrvaški publicist Marianović. Stal bo letno 9 kron. List bo imel nam kazati cilje skupne jugoslovanske politike in zasledovati vse važne dogodke, ki se tičejo jugoslovanskega vprašanja. Program je lep in priporočljiv.

»Makedonski golos.« Prejeli smo 9. št. tega lista, ki izhaja v Petrogradu in se bori za »autonomno Makedonijo. Poleg iluzij, fantazij itd. ima tudi mnogo zanimivega. Marsikaj se strinja z našim današnjim uvodnikom. Zanimiv je članek, da bi moral biti vladar »autonomne Makedonije« član ruske carske rodovine. Ne verujemo!

Razredna loterija. Pri večeršnjem srečkanju je dobila 100.000 K št. 54.319; 20.000 K št. 95.286 in po 10 tisoč kron št. 50.707 in 81.376.

Nočni napad. Ko sta šla pred kratkim posestnikova sinova Mihal Kemperle in Andrej Koželj ponoči v Županje njive, so ju napadli na česti pijani fantje, ki so jima prišli naproti s palicami in s kamni. Kemperle je zadobil pri tem težko poskodbo na glavi. Koželj pa več lahkih ran na životu. Fantje se bodo morali radi napada zagovarjati pred sodiščem.

Pobegnil prisiljenec prijet. Dne 2. t. m. je pobegnil iz ljubljanske prisilne delavnice kaznenec Matevž Arhar iz Strazišča pri Kranju. Arhar se je potikal več časa po okolici Zgornjih Bitenji, dokler ga ni dne 15. t. m. neki orožnik zalotil pri prosjačenju od hiše do hiše in ga aretiral. Arharja je orožništvo izročilo okr. sodišču v Kranju.

Aretacija. Pri napravljanju ceste v Trati je orožništvo te dni aretiralo delavca Ferdinanda Tušarja, ki je bil tam uslužben in ki ima na vesti neko nasilno dejanje, ki ga je izvršil v Stari vasi pri Zireh. Tušarja so izročili okrajnemu sodišču v Skofiji Loki.

Napad s kamnom na vlak. Te dni je zagnal doslej neznan storilec v bližini železniške postaje Zalog kamen na osebni vlak, ki pride tja ob 6. uri 42 minut zvečer. Kamen je zdrobil šipo kupeja drugega razreda in je zletel mimo nekega potnika v nasprotno steno voza.

Zaprti gostje. Pred kratkim je bila v neki gostilni v Zgornjem Kašlju zbrana večja družba. Okrog polnoči so prišli pred gostilno neznani ponočnjaki, ki so začeli takoj bombardirati gostilno s pivskimi steklenicami in kamni. Gostje so se hoteli prepričati, kdo kali nočni mir in so šli v vežo. Toda prednja kakor zadnja vrata so bila z močno žico prevezana, tako da ni mogel nihče iz hiše. Gostje so morali počakati v gostilni, dokler se jim ni slednjič posrečilo po napornem delu vrata vreči s podbojev. Ponočnjaki pa so med tem že izginili.

Aretacija potepuha. Preteklo nedeljo popoldne je prosjačil neki tuj mož v Studenčicah pri Medvodah od hiše do hiše. Ker je ondoto prebivalstvo že vedelo o begu znanega vlomilca Leopolda Jereba iz zaporo ljubljanskega deželnega sodišča, so menili, da je berač vlomilec Jereb. Ljudje so takoj obvestili orožništvo v Medvodah, ki je berača tudi aretiralo. Dognalo se je, da je aretiranec identičen s pomožnim delavcem Avguštinom Lewandovskim iz Pruskega, ki se nahaja na poti na Ogrsko. Lewandovskega so izročili okrajnemu sodišču.

Svojo mater je ubil nekoliko bebasti 30letni fant Peter Balant, po domače Jarobarjev iz Martinyrha pri Sv. Lenartu nad Skofjo Loko. Balant se je sam javil na orožniški postaji v Zalemlogu. Umorjena Balantčeva je bila stara 72 let in je preteklo soboto umrla.

Demon alkohol. Pretekli torek, dne 17. t. m. opoldne so potegnili iz vode na Mirni na Dolenjskem 56-letnega prevžitkarja Karola Bajca. Bajca se je vsled pijače zmešalo in je najbrže zabredel v vodo.

Hči nemškega cesarja povila sina. Princezinja Viktorija Lujza, hči nemškega cesarja, je povila sina.

?

Pazite na dan 25. marcat. l.

Ljubljana.

— Manifestacija slov. dijaštva. Štrajk na srednjih šolah. — Štefe — izdajalec dijaštva. Pri nas se komaj vsakih 500 let slavi kak res naroden jubilej in še takrat ne vemo, kaj je storiti. O letošnjem koroškem jubileju se je pisalo že od lanske jeseni — in Ljubljana je bila nanj čisto neopripravljen. To je pokazal večerajšnji dan. Pač pa je ta jubilej čutila naša mladina in ga je hotela proslaviti. Ko je videla, da skupnega jubileja na šolah ne bo — je sklenila prirediti manifestacijo s šolskim štrajkom. Vse to je sklenila šolska mladina sama med seboj brez zunanjih vplivov — in je bila torej to popolnoma njena stvar. Za štrajk so bili vsi dijaki, vseli zavodov, vseh struj tudi klerikalci. Izjavljamo, da v naši redakciji o tem štrajku nismo prav ničesar vedeli, izvedeli smo o njem šele, ko smo dobili v roke torkovega »Slovenca« — ki je celo stvar izdal. Izjavljamo to s svojo častno besedo in imenujemo lopova onega klerikalnega pisca, ki pravi, da smo mi k temu hujskali, ali da smo sploh vedeli, kaj se namerava. Kmalu po tem, ko smo imeli »Slovenca« v rokah, je prišel k nam neki dijak in je povedal, da so bili vsi dijaki za štrajk, tudi klerikalci, da pa so se potem klerikalci s Štefetom o tem posvetovali. Štefe pa je rekel, naj raje zbirajo krone za »Sl. Stražo«. Vsled tega je nastalo med dijaštvom nesoglasje. Mi smo videli, da je na ta način celoten štrajk nemogoč in smo svetovali onemu dijaku, naj mladina manifestira s tem, da se opoldne, ko se vrne iz šol, zbere pred Prešernom, zapoje »Lepa naša domovina« in se razide. Dijaku je nasvet ugajal in je odšel. Zvečer pa se je dijaštvo posvetovalo in so sklenili štrajk. Tako dijaštvo ni bilo enotno in štrajk ni bil celoten. Kljub temu večina dijakov ni šla v šolo. Dijaki so dali pri franciškanih celo za mašo za slovenske vojske in so se maše tudi udeležili. (»Slovenec« se iz maše norčuje in pravi, da so jo naročili »radikalci«). Dijaki so se zjutraj zbrali v tivolskem dvorodu in so se mirno skupno vrnili v mesto. Ako bi bili štrajkali vsi dijaki, bi bila manifestacija sijajna in bi bila najlepši dokaz, da imamo v Ljubljani vedno narodno mladino. Ako smo morali slaviti »Leipzigerfeier« in razne »Schillerfeier« bi bilo pač

umestno, da bi bil dež. Sol. svet proslavil tudi ta slovenski jubilej v naših šolah. (Saj so bili pred par tedni Korošci vedno na vrsti!!!) Zato je moral vsak Slovenec štrajk odobravati. Slišalo se je o tem večerj mnogoglasov. Da se je vse tako zgodilo — je zaslug »Slovenca«, ki se je v torek vtaknil v zadevo, ki je bila izključno dijaška in se je pri tem skliceval na neko brzojavko dr. Brejca iz Celovca. Kaj Brejca to briga? »Slovenec« pa je seveda alarmiral tudi policijo, ki je zasedla večerj zjutraj prostore pred srednjimi šolami in pred franciškani. Tudi straže so bile podvojene. Štefe je torej izjal slovensko dijaštvo, ko je hotelo mirno in dostojno manifestirati za slovenski jubilej. Klerikalci so poslali v šole svoje špičle in zato ima »Slovenec« natančne številke, koliko dijakov je prišlo v šolo. To Štefetovo izdajstvo je sramota. Nečemo dati nikomur potu-ke, ampak če se je dijaštvo odločilo za štrajk, je bila to njegova stvar in Štefe je imel najmanj pravice, da se je vmešal in da hujska sedaj proti njemu. Kakor slišimo se je tudi na višjih mestih smatrala stvar popolnoma za dijaško in je baje neki višji šolnik odklonil vsako posredovanje policije, češ, da je to šolska zadeva — za kar mu gre čast. Na Il. drž. gimnaziji so baje dijake s silo tirali v šolo in neki profesor je na to policijo pozival. Na liceju je štrajkal VI. letnik. Ravnatelj je ob 10. licej zaklenil in drugi razredi niso mogli oditi. Štrajk je bil tudi na učiteljskem in na obrtni šoli. Štefe, da bi prikril svojo sramoto, kaže sedaj na »Dan«. Zato smo stvar pojasnili. Bodino odkriti: Krivi so pri tem oni, ki niso smatrali za potrebno, da bi proslavili jubilej v šolah in oni, ki niso smatrali za potrebno, da bi proslavili jubilej z velikim javnim shodom. V Trstu je bil večerj shod za slov. univerzo, na Sušaku je bil štrajk zaradi dogodkov na Revolteli — in Ljubljana. Ali ni zario žalostno, da jo mora mladina opozoriti na njeno dolžnost. In zato naj bo mladina kaznovana? To bi bila pač najbolj žalostna proslava — odgovarjala pa bi popolnoma našim razmeram, namesto skupne proslave: demuciacije, izdajstvo in prepir. To je žalostno!

— Ljubljanski spovednik. Večkrat se je že pisalo, kako se zlorablja spovednica. Mesto, da je za moralo in pomirjenje vesti, je pogosto v največje pohujšanje, ako je spovednik samo radoveden »naturforšer«. Tak je kaplan Verhove pri Sv. Petru v Ljubljani. Male otroke vprašuje take stvari, da gredo od spovednice vsi zmedeni, doma pa začudeni zlijajo in pripovedujejo, kake stvari jih je izpraševal. Dekleta 10 do 16 let stare povprašuje čudne stvari o spolnosti. Objokane sramu pripovedujejo doma, da strmiijo domači in ni čuda, da družinski oče pravi, ne boš več šla k spovedi k tacemu svinjarju! — Čelo zakonske natanko povprašuje, kako vršijo zakonske dolžnosti. — Dekle, služkinje vpraša, kje služijo, pri komu, kako se piše gospodar, kak red je v hiši, vidi li kaj napačnega itd., se ve tudi te vpraša, če imajo... in druge tajnosti. Jeli spadajo taka vprašanja v spovednico? So li to grehi? — Se li tako uči v lemenatu, ali daje taka navodila škof Jeglič, ki menda dobro pozna vse strani života, kakor svedoči to njegova imenitna brošura? Pisec teh vrstic je govoril o tem z izkušenim duhovnikom ki je to obsojal ter dejal, da je to nesramna zloraba spovednice, ob njegovem času kaj takega ni bilo. Spovedanec naj pove grehe svoje, ne drugih, kateri mu niso mar; spovednik naj ga podučil, vpraša morda še kaka potrebna pojasnila, naloži na mu pokoro in da odvezo, če je nje vreden. Če take nepotrebne, celo pohujšljive stvari izprašuje, ni čuda, da se mudi pri enem spovedancu pol ure! Da bi takega spovednika škof kaj poučil in posvaril, se ne pričakuje, ker je mlajši naraščaj odgojen v njegovem duhu. Naj le uganjajo take budalosti v spovednici, s tem odpravijo vernike, ostale bodo le tercijalke — polovica mestnih prebivalcev več ne hodi k spovedi. Potem pa javkajo, da vera peša, ni čuda!

Nova Ljubljana. Šentjakovski most še stoji, ampak hodnik na južni strani je že zaprt, ker bodo morali že sedaj ta hodnik odstraniti, ki se dobi prostor za nov, lep most, ki se začneja graditi. Stari, častiljivi le-seni šentjakovski most, ki se menda še komaj drži pokoncu in ni nikak ornament za slovensko prestolnico (brez prestola), bo, ko bo nov most dograjen, popolnoma izginil in njemu bodo sledili drugi mostovi, ki so dolga in dolga leta spajali med sabo oba dela Ljubljane. Tudi sicer se v strugi Ljubljanske že zopet pridno dela, male lokomotive zvižgajo in devažajo stavbeni material, oziroma odvažajo izkopano zemljo na Kodeljevo. Novih obrežnih zidov je vedno več in ko se tudi struga

Življenje in trpljenje Jezusa Kristusa, pravi umotvor v barvah Kino-Ideal.

od petka 20. t. m. do četrta 26. t. m.

Ljubljane pogladi, ko bodo vsa ta dela končana, ne bo človek skoraj spoznal Ljubljane, ako je odšel iz nje, predno so se vsa ta dela začela in se vrne, ko bodo ona že končana: Ljubljana in vse okoli nje bo popolnoma spremenjena, vse bo novo, lepo za oči, ampak na tihem bo morda marsikdo žaloval po časih, ko Ljubljana še ni bila tako moderna, zato pa bolj — domača in čistijska. Čudno, ampak že sedaj nekateri stari Ljubljančani nekako žalostno gledajo na priprave za zgradbo novega šentjakobskega mostu, tako radi imajo sedanjega, skoraj še popolnoma nerabnega. Vsi sicer priznavajo, da je že skrajni čas, da se napravi nov most, ki bo odpravil potrebo prometa, ampak nekako žal je vendar vsem za stariim mostom. Čudno je tudi to? Ona stara, nemoderna Ljubljana s stariimi mostovi in še starejšimi hišami ob Ljubljanici je bila središče slovenskega naroda, pri vsakem važnem dogodku so bile uprte oči vseh Slovencev na njo, da ona prva spregovori in to se je vedno tudi zgodilo. Sedaj se Ljubljana modernizira, ampak nihče se več ne ozira na njo, Ljubljana je mrtva, Ljubljana spi, Ljubljana ni več niti kulturno, niti politično, niti gospodarsko središče slovenskega naroda. Ljubljana se modernizira, ampak drugo ne postane kot navadno, malo večje in lepše — provincialno mesto. In tega niso krivi samo klerikali — krivi smo vsi.

— Gremij trgovcev v Ljubljani je imel dne 8. marca t. l. svoj redni letni občni zbor. Navzočih je bilo 97 članov. Načelnik Ivan Samec, ki je vodil občni zbor, je v svojem pozdravnem govoru omenjal, da trgovci nimajo svojih zastopnikov niti v parlamentu, niti v deželni zboru kranjskem, ki bi zagovarjali trgovske interese. To se pa tudi pri vsaki priliki pokaže: trgovskemu stanu naglajo se vedno večji davki in davščine. Poziva trgovce, da se živahno oklenejo edine organizacije, to je gremija. Spominja se tudi umrlih članov in se navzoči v znak sožalja dvignejo raz sedežev. V odbor so bili izvoljeni: Za načelnika: Ivan Samec, za njegove namestnike: Ivan Mejač in Ivan Kostevc, za odbornike pa: Ivan Bonač, Josip Ciuha, Anton Gerkman, Fran Golob, Ivan Jelačin, Anton Kane, Ignac Kessler, Karel Kregar, Josip Perdan, Karel Seunig, Fran Stupica in Josip Vidmar. Slovenskemu trgov. društvu »Merkur« se je dovolila podpora 400 K.

— Koncert »Ljubljanskega Zvona« je snoči lepo uspel. Z ozirom na dan in na »Gubca« bi bila lahko udeležba še večja. »Ljubljanski Zvon« je lepo napredoval. Daljše poročilo jutri.

— »Čez teta dni« je naslov burke, ki se uprizori danes v slovenskem gledališču pri znanih cenah drugi in zadnji v tej sezoni. Burka je izvršno naštudirana in nadvse zabavna. Kdor mara za smeh, se bo izvršno kratkočasil. Začetek ob pol osmih. — V nedeljo zvečer, dne 22. t. m., pa se uprizori na mnogostransko željo zadnjakrat v tej sezoni priljubljena narodna igra s petjem »Deseti brat«. Pri predstavi sodelujejo zbor biše slov. opere in orkester c. in kr. pešpolka št. 27. Začetek ob pol 8.

— »Glasbena Matica« javlja svojim članom, prijateljem slovenske narodne pesmi in Slovencem sploh, da še tokom meseca marca izide 60 najlepših koroskih slovenskih narodnih pesmi, katere je nabral in zapisal ter peterglasno postavil g. Zdravko Švikič. Delo izide v dveh zvezkih, katerih vsak obsega 30 pesmi.

— Odlikovanje. Srbski kralj Peter je odlikoval mestnega zdravnika g. dr. Jerneja Demšarja z redom svetega Save IV. vrste.

— Društvo »Klub slovenskih amater-fotografov« v Ljubljani javlja vsem svojim članom, da se vrši v ponedeljek dne 30. marca t. l. redni občni zbor društva z običajnim dnevnim redom. Kraj in ura se pravočasno naznani. Odbor društva: »K. S. A. F.«

— Gospodarsko in izobraževalno društvo za dvorski okraj izraka najtoplejšo zahvalo prebлагorodni gospe Antoniji Gogolovi, gosposični Rozi Krašna in g. Albertu Pečevniku, ki so blagovolili v zadnjem času darovati društveni knjižnici dokaj, deloma lepo vezanih knjig. Stavimo jih okrajanom v rodoluben vzgled, obenem pa priporočamo vsem svoje lepo vspevalno knjižnico, ki šteje sedaj nad 3800 knjig, da omogočijo s svojimi sicer nizkimi izposojevalnimi prispevki, da se število knjig skoro pomnoži na 4000. Knjižnica posluje v društveni sobi Pred Igriščem št. 3 (na-

sproti Marčanu) vsako sredo in soboto od 6. do 8. zvečer, ob nedeljah in praznikih pa od 10. do 12. dopoldne in je vsakemu dostopna. Tiskani katalogi omogočajo strankam nemoteno izbiranje knjig in upravi naglo in točno postrežbo.

— Prošnja na narodna društva. Društvo za zgradbo Sokolskega Doma Sokola II. priredi dne 3. maja veliko pomladansko veselico. Zaradi tega prosi odbor vsa narodna društva, da ne prirede na ta dan nikake veselice. Z ozirom na važen namen upamo, da se bodo narodna društva na to prošnjo ozirala.

— »Sokol« Moste pri Ljubljani prosi bratsko članstvo, da se polnoštevilno udeleži pogreba brata Frana Jezerška, ki se vrši danes dopoldne ob pol 5. uri. Zbirališče točno ob tri četrt na 4. v telovadnici na Selu (pri Miškotu). Na zdar!

— Podružnica Društva sv. Cirila in Metoda v Mostah vabi v ljudo vse svoje člane, da se v večjem številu udeležijo pogreba svojega nepozabnega ustanovnega člana Frana Jezerška, ki se vrši danes 19. t. m., ob pol 5. uri dopoldne iz hiše žalosti. Novi Udmat 68.

— Življenje Jezusa Kristusa, kinematografska uprizoritev pasijonskih iger, se bode predvajala od jutri 20. do četrta 26. t. m. v kinematografu »Ideal« vsak dan ob pol 11. uri dopoldne in ob 1. pol 3., 4., pol 6., 7. in pol 9. zvečer. Naj ne bi zamudil nihče ogledati si te krasne slike, ki je veleznanimiva ne le zaradi vsebine, marveč tudi zaradi umetniške izvedbe. Posebna koloracija v tem filmu praznuje svoj triumf. Danes zadnji dan krasne drame »Ljubimkanje«.

— Loterijske številke. Gradec: 87, 79, 32, 54, 19. — Brno: 80, 60, 68, 39, 33.

Trst.

O soc. dem. konsumnih društvih in njenih uslužbenih je tržaški dopisnik »Zarja« napisal par vrstic kot odgovor »Dnevu«. Veliko bolje bi bilo zanj, da bi bil molčal, ker bi v tem slučaju tudi mi molčali, on pa bi ne bil za eno blamažo bogatejši. Res blamiral se je mož s tem, da je zagovarjal postopanje z uslužbenci tržaških socialno - demokratičnih konsumnih društev. To, kar je bil priobčl »Dan«, je odgovarjalo popolni resnici, ker bi se »Zarja« dopisnik sicer ne jezil toliko. Je vse zaman, in če tudi napišete še bogve koliko takih dolgih razprav, kakršna je bila zadnja, resnica ostane vendarle resnica. Pri dejstvih, ki smo jih objavili od strani uslužbenecv soc. dem. konsuma, ostanemo. Dodati nam je treba še to, kar se nam še poroča in sicer, da je bil eden izmed slovenskih uslužbenecv vržen zadnjih dneh na cesto samo iz tega razloga, ker je bil tako nesrečen, da je obel. Ko je namreč po končani boleznih hotel zopet nastopiti svojo službo, je našel na svojem mestu neko »frajlico« — seveda, ker ženske manj stanejo — in njemu se je reklo, naj se smatra za odpuščenega. Ker mu pa zadruga niti odpovednega roka, ki mu po zakonu pritiče, noče izplačati, je revež prisiljen romati po sodiščih, da si pridobi svojih pravic. Ni li to žalostno? Niti največji kapitalisti niso tako brezsrčni, da bi tako postopali s svojimi delojemalci. Pomisliti pa nam je treba, da se take reči gode v zadrugi stranke, ki se bojuje za delavske pravice. Pri vsem tem ima soc. demokracija še pogumi, da naglašja, da je ona edina delavska zaščitnica. Lepa zaščitnica! Končno še nekaj. »Zarja« dopisnik z visokim glasom pripoveduje, da je to laž, kar piše »Dan« in da stoji temu nasproti resnica, da se v socialističnih zadrugah zelo dobro postopa z uslužbenci. Hvali se, kake visoke plače da dobivajo. Pomislite, ljudje božji, mari niso to velikanse plače, če dobivajo uslužbenec socialističnih zadrug po 23 K na teden. Ravnatelji stoji seveda še mnogo boljše, kajti oni dobivajo po 27 K na teden! Mi vprašamo sodruga, ali res mislijo, da je dandanes mogoče živeti z 23 K na teden? Mesečno je to nekaj nad 80 kron. Stanovanje stane najmanj 25 K in hrana najmanj 50 K, to je 75 K. Kje pa je perilo, obleka itd.? Vprašamo vas, sodrugi, kako naj potemtakem žive uslužbenec vsakega konsuma? Ali naj kradejo? In presimo, voditelji zadrug, ravnatelji torej, pa vlečejo po 27 K tedenske plače! Ali se ne sramujete tega povedati javnosti? Pri privatnih trgovcih imajo voditelji trgovin najmanj po 300 K na mesec — in tudi to samo pri slabše situiranih, drugje imajo seveda več. Človek bi si mislil, da socialisti demokrati vsaj s

svojimi nastavljenici človeško postopajo in dajajo s tem drugim dober vzgled. Toda, kakor vidimo, je temu ravno nasprotno. Na shodih se voditelji socialne demokracije repenčijo, kolikor le mogoče in dokažejo, da so oni največji prijatelji zatiranih in da jim neprestano bije srce za delavstvo, v resnici pa v notranjosti socialne demokracije goje napram svojim nastavljenem naravnost oduške, nečloveške razmere. In to naj bi bil boj za svobodo zatiranih, to naj bi bil boj za pravično uredbo človeške družbe! Dokler bodele postopali tako, vam delavstvo ne bo nič verjelo in če se še toliko napeniate.

Slovensko gledališče v Trstu. V nedeljo dopoldne je bila uprizorjena burka »Martin Smola«, zvečer pa Jurčičev »Domen«, kot beneficna predstava naših nepoklicanih igralcev. Zvečer je bil dober obisk. Uspehi je bil tudi dober, če pomislimo, da so igrali sami nepoklicani igralci. Danes, v četrtek, ob polu 4. dopoldne veseloigra »Gospod senator«, ob 8/4. zvečer istotako veseloigra in sicer »Navihanci«.

Pevsko društvo »Trst« priredi danes, 19. t. m. pesne vaje od 5. do 10. ure zvečer v spodnji dvorani »Narodnega doma« v Trstu. Vstopnina: gospodje 80, dame 40 stotink. Člani in članice plačajo na pol.

Listnica uredništva. O. A. M.: Obrnite se v tej zadevi na »Učiteljsko tiskarno« v Ljubljani.

Tržaška podružnica »Živnostenske banke« nas naproša, da beležimo, da plača »Živnostenska banka« za leto 1913. 15 K dividende.

Volitve za občni pokojninski zavod. Za volitve odposlancev za glavni zbor deželnega urada v Trstu, ki se bodo vršile dne 29. marca t. l., je podpisani volilni odbor sestavil listo kandidatov za skupini nameščencev in službodajnikov vseh volilnih kategorij. Ta lista se v prihodnjih dneh objavi v hrvatskih in slovenskih listih Primorske, Kranjske in Dalmacije. Že sedaj pa prosimo vse volilce, nameščence in službodajnike, ki pripadajo deželnemu uradu v Trstu, naj nam blagolijo čimprej vposlati v posebnih ovojih svoje glasovnice, in sicer na naslov: Dr. Edvard Slavik, odvetnik in deželni poslanec v Trstu. Glasovnice naj se natančno in pravilno izpolnijo z imeni kandidatov, ki se bodo objavila za vsako posamezno skupino in kategorijo, ali pa naj se nam vposlejo neizpolnjene, kar posebno priporočamo; v tem slučaju prevzamemo sami pravilno izpolnitev glasovnic in njih pravočasno izročitev volilni komisiji. Glasovnice naj se nam vposlejo čim prej, ker nas loči od dneva volitve le še kratek rok. Pripominjamo, da obsega okrožje tržaškega deželnega urada Dalmacijo, Kranjsko in Primorsko. — Napredni volilni odbor v Trstu.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

VELIKA NESREČA NA DRŽAVNEM KOLODVORU V TRSTU.

(Telefonsko poročilo tržaškega uredništva »Dneva«.)

Trst, 18. marca. Na tukajšnjem državnem kolodvoru se je zgodila danes dopoldne ob 2. uri velika nesreča. Vlak, ki privozi iz Jesenic, je z vso silo trčil v odvijalce. 50 oseb je ranjenih, večina so poškodbe le lahke, nekaj jih je tudi težko ranjenih. Vlak se je v odvijalce zalezel s takšno silo, da jih je izdri iz zemlje ter da je raztril tudi trotoar. Več vozov je poškodovanih.

Vzrok nesreče.

Strojvodja trdi, da se je nesreča zgodila zgolj vsled tega, ker je zavijalca slabo funkcionirala in on ni mogel vlaka ustaviti. (Z drugimi besedami: Vzrok nesreče je sparsistem na avstrijskih železnicah.)

VELIK JAVNI SHOD V TRSTU V NARODNEM DOMU.

(Telefonsko poročilo tržaškega uredništva »Dneva«.)

Trst, 18. marca. Danes zvečer se je vršil v Narodnem domu velik ljudski shod, na katerem se je manifestiralo za slovenske visokošolske zahteve, protestiralo proti zakulisnemu ravnanju dogodkov na Revoltelli. Obenem se je na današnjem zborovanju spominjalo od strani vseh govornikov 500letnice zadnjega vojvodskega ustoličenja na Gosposvetskem polju.

Množica, ki je zasedla celo dvorano in tudi stopnice, je z veliko pažljivostjo sledila izvajanjem govornikov in mestoma je izbruhnilo ogorčenje z grozečo silo na dan. Shod kaže, da bodo Italijani prav slabo želi to, kar so z dogodki na Revoltelli sejali. Oči vseh Jugoslovancev so se obrnile na Trst in s podvojeno močjo bo delalo Jugoslovanstvo na to, da dobimo Trst popolnoma v svojo oblast.

Shod je otvoril g. dr. Čok, ki se je s toplimi besedami spominjal jubileja, ki ga danes praznujemo. Prešel je nato na slovensko vseučiliško vprašanje in podal njegovo zgodovino. Poudarjal je, kakšne ovire nam stavlja vlada. Očrtal je dogodke na Revoltelli. Vse meri na to, da se izrine Jugoslovane iz Trsta, toda Jugoslavija se ne bo udala. Naša zahteva je: jugoslovansko vseučilišče v Trstu. Obenem se spominja jugoslovanskih dijakov, ki so se tako hrabro držali pri zadnjih dogodkih.

Kot drugi govornik nastopi g. dr. Rekar. Spominja se 500letnice zadnjega ustoličenja na vojvodskem prestolu ter na kratko očrta vso zgodovino žalostnega slovenskega nazadovanja od tiste dobe naprej. Ko so bili Francozi pod Napoleonom v naših krajih, imeli smo slovensko vseučilišče (Zivoklici, odobravanje) ko so Francozi odšli, zgubili smo svoj hram. In še sedaj ga nimamo. Vlada ima denar za Albance, za slovensko vseučilišče ga nima. (Vihar ogorčenja.) Zahtevamo Jugoslavijo v okviru države. Italijani slikajo to za veleizdajstvo, toda le, da odvrnejo pozornost od sebe. Jugoslovanska delegacija v parlamentu se pozivlja, da energično nastopi za naše vseučilišške zahteve.

Kot tretji govornik je nastopil g. dr. Rybář, ki je bil viharno pozdravljen. Omenil je, kakšne spomine praznujemo danes. Spomin poslednjega ustoličenja na vojvodskem prestolu, ter spomin nesrečne obeltnice, ko je Nabergojeva pozicija padla v italijanske roke. Glede dogodkov na Revoltelli kritizira govornik postopanje kuratorija, ki ni pravočasno začelo krotiti italijanskega dijaštva. Če bi se bilo to zgodilo, ne prišlo bi do tako katastrofalnih posledic. In poudarjati je treba, da sta v kuratoriju tudi dva zastopnika vlade.

Dogodke na Revoltelli je hotel na Dunaju pristransko opisati dr. Pitacco. Toda dobil je nos.

Dr. Rybář je poudarjal, da so Italijani nevredni vseučilišča. Če bi dobili Italijani svoje vseučilišče, tedaj bi mi niti svojega življenja ne bili varni. Policija bi se morala na vsak način pomnožiti, da bi delala red. Če pa vlada ne naredi reda, bomo mi v samoohranbi morali sami narediti red. Protestiramo proti italijanski univerzi v Trstu, kamor je sedaj obrnjena pozornost cele jugoslovanske javnosti. Trsta ne damo, Trst je naš. Kritizira nadalje postopanje češke delegacije, ki ne sprevidijo, da bi morali stati ob strani Jugoslovancev proti Italijanom.

Nato je bila sprejeta tozadevna resolucija, v kateri se protestira proti vladnim namenom, ki hočejo prežetrati Italijane na škodo Slovencev. Ostri kritiki je podvrgel govornik tudi obnašanje soc. demokracije, katere ravnanje je slovenskemu razvoju skrajno škodljivo.

Ob času, ko poročam, se shod še vrši.

Pred Narodnim domom se zbira policijski kordoni. Tudi Italijani se pripravljajo; bati se je, da bodo izzvali fakini demonstracije.

§ 14.

Dunaj, 18. marca. Naredbe o rekrutnem kontingentu in o posojilu bodo v najbližjem času izdane. Tozadevna posvetovanja se že vrše.

NOVA POGAJANJA.

Dunaj, 18. marca. Nemški agrarci so sklenili dati inicijativo za nova češko-nemška pogajanja.

GALIŠKI MINISTER.

Dunaj, 18. marca. V prihodnjih dneh se bo odločilo, kdo bo gališki minister. Odločitev bo najbrže padla na dr. Lea.

ITALIJANSKO MINISTRSTVO.

Rim, 18. marca. Italijanski kabineti je sestavljen. San Giuliano ima zunanje zadeve.

SRBSKI POSLANIK V CARIGRADU.

Carigrad, 18. marca. Srbski poslanik v Carigradu bo Nenadović, katerega je turška vlada že potrdila.

FRAN MALIS,

diplomiran krojač.
Trst. - Ulica Tor S. Piero 4 - Trst
Podružnica: Nabrežina 99.

Jestvine, kolonijalno blago.

FR. MILLONIG - TRST
Piazza Caserma 5., blizu Narodnega doma.
Razpošiljanje po pošti.

Najboljše čevlje po meri dobite v novi čevljarini

Antona Javernika,

Trst, ulica Farneto 33
Prevzamejo se tudi vsakovrstna popravila.

NEMCI V CARIGRADU.

Carigrad, 18. marca. Nemški general Liemann pozivlja turško vlado, da pomnoži svoje moči v Armeniji proti Rusiji.

Policijski skandal.

Polica j Mandič — pomagač vlomilca Jereba.

Že včeraj smo na koncu naše novice omenili, da je vlomilec Jereb, ko so ga orožniki peljali z Borovnice na Vrhniko izdal dva svoj pomagača: nekega policaja in nekega stražnika, ki sta mu pri begu pomagala. Mislili smo, da je stori to le, da bi se ponorčeval iz oblasti. Toda Jereb je govoril resnico. Včeraj sta se napotila dva detektiva i policaju Mandiču na Vič — in glej: dobila sta razne sumljive stvari. Policaj Mandič je bil takoj aretiran. Sedaj je razumljivo, zakaj je Jereb ono noč na begu poklical Mandiča. Jereb je namreč že davno nosil k Mandiču razne ukradene stvari. Mandičeva žena mu je celo nekoč rekla, naj prinese kaj denarja — ne samo druge ničvredne stvari. Po tem takem se je Jereb najbrže pri Mandiču večkrat skrivaj in je dobil kake podatke. To je pač velikanski škandal, ki se niti za časa mestne policije ni zgodil. Zadnjič smo poročali o škandalu v Mariboru, kjer je policijski nadzornik kradel cigare — v Ljubljani pa je drž. policist podpiral vlomilca. Ko je zadnjič prišel Jereb na Vič k Mandiču, mu Mandič ni hotel dati obleke — ampak ga je poslal drugam. Zato se je menda Jereb maščeval in je Mandiča izdal. Vprašanje je še: Kako je s paznikom. To so res lepe razmere. Pridejo še lepe stvari na dan.

Politična tragedija v Parizu.

Zena ministra ubila časnika.

Francoski list »Figaro« je že dalje časa žigosal finančnega ministra Caillauxa, ki je svoj urad izrabljal v svoje osebne namene ter se tem potam na nepostaven način bogatil. Glavni urednik »Figaro« je bil Colmette, ki ni odnehal niti za las ter napel vse sile, da napravi konec korupcijam.

Minister Caillaux je imel ženo Enrichetto. To so napadi v »Figaro« na njenega moža močno razburjali in ker je videla, da bi njen mož, če bi si tudi upal iti pred sodišče, pred sodiščem propadel, zato se je sklenila sama maščevati.

Šla je in kupila revolver, lepo se oblekla, vsedla se v najlepši avtomobil ter se peljala v ravnateljstvo lista, ter tam na ravnatelja Colmetteja, ki ni bil prisoten, čakala celo uro v salonu, mirno listajoč pe revijah in listih, ki so ležali na mizi.

Ko je prišel ravnatelj Colmette v urad ga je spremljal pisatelj Pavel Bourget. V tem je prišel k ravnatelju sluga ter mu dal vizitko, na kateri je stalo ime: »Madame Joseph Caillaux«. Bourget in Colmette sta se začudeno pogledala in Bourget je še pripomnil, da naj bi je nikar ne sprejel. Toda Colmette je odgovoril: »Je ženska — sprejmem jo.« Nato se je poslovil z Bourgetom ter odšel v sprejemni salon.

Streli iz brovniga. Colmette težko ranjen.

V salonu je Colmette gospo mirno vprašal, kaj želi. Ona mu je odgovorila: »To dobro veste, da nisem prišla semkaj, da bi vam voščila dober dan.« Po teh besedah je potegnila revolver ter ga izstrelila na ravnatelja, ki je težko ranjen padel na tla.

Ko so ženo aretirali se je silna hladnokrvno obnašala in z največje hladnokrvnostjo je izpovedala tudi pred komisarjem. Seveda v tem času še ni vedela, da je

Colmette umrl.

Zatrjevala je, da ga je hotela le kaznovati in da upa, da se mu m kaj preveč hudega zgodilo.

Utiš in posledice umora.

Ko se je po Parizu raznesla vest o atentatu, so se začele demonstracije proti Cailauxu, na katerega so kričali: »Morilec.« Kriki pa so bili tudi proti republiki in kričalo se je: »Proč z republiko! Naj živi kralj!« Ti klici jasno kažejo, kakšne bodo posledice umora na bodoče volitve v parlament, ki se vrše že 26. aprila.

Finančni minister Cailaux je demisioniral in žal mu je, da mora prenehati s svojo kariero.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znanost 20 vinarjev. — Pri malih oglašitvah ali obeh popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Za dame K 3.90 pralne hišne hačje (Schlafrocke) iz kamrika in pol delaine vedno na zalogi, razpošilja Angleško skladišče oblek O. Bernatovič, Ljubljana, Glavni trg 5-6.

59-3

Dobro ohranjeno kolo se kupi za 10 let starega dečka. Vpraša se v konfekcijski trgovini A. Lukič, Pred škofijo 19.

100-3

Več dobro izurjenih mizarstev pomočnikov sprejme M. Gogala, mizar na Bledu.

95-3

Bizeljsko vino, belo in rdeče po 36 do 44 h. Pojasnila daje nadučitelj Blaž Tominc, Globoko pri Brežicah.

94-2

Sprejme se takoj skrbna varuhinja k otrokom. M. Spreitzer, trgovec, Vojaška ulica št. 2.

3-201

Malina hiša, tik ob državnem kolodvoru stojčca, se po ugodnih pogodbah prodaja. Naslov Sp. Šiška 156.

Trgovski sluga, obenem hišnik, se sprejme takoj. Naslov v »Anončni ekspediciji« v Ljubljani.

103-3

Bratje Sokoli!

Že drugič posegla je smrt v naše vrste in nam ugrabila zvestega člana, brata

Frana Jezeršek.

Pogreba, ki se vrši danes popoldne ob pol 5. uri iz hiše žalosti v Vodmatu, udeležimo se korporativno v kroju. Zbirališče točno ob 3/4. uro v telovadnici na Selu. Na zdar!

Odbor »Sokola«
Moste pri Ljubljani.

Iščem kompanjona

za tovarniško podjetje v Gorici z 2-3000 K. Resni reflektanti naj pošljejo ponudbe na »Anončno ekspedicijo« v Ljubljani pod »Milo«.

Kako se pljučne bolezni, dušljivi kašelj in naduho

popolnoma ozdravi, poročam vsakomur brezplačno. Pošljite za odgovor kuverto z znakom na gospo B. KOLENSKA, Vrbovice št. 383 pri Pragi (Češko).

! Novo vodstvo !

staroznane trgovine jestvin in kolonijalnega blaga

Anton Mihelič
Trst, Rojan št. 8

(tik rojanske cerkve)

se priporoča vsem starim in novim odjemalcem. Voditelj: Jakob Mršič.

Kadilna garnitura!

Eleganten, izborno uporaben vžgalnik s 6 rezervnimi kamni, ki zadoščajo za 1 leto in 1 imit. jantarjeva cevka za smodke ali svačice, kakor tudi moderna šarnir veržica, vse skupaj za reklamno ceno le K 1-50, kateri znesek se vpošlje v znakah. Pošilja se franko.

Export ERNOLD WEISS, Wien VI., Gumpendorferstrasse 139/25.

Edina primerska tovarna dvokoles

»Tribuna«

Gorica, Tržaška ulica št. 26, prej pivovar. Gorjup.

Velika eksportna zaloga dvokoles, šivalnih in kmetijskih strojev, gramofonov, orkestrionov itd. itd.

F. Batjel

Gorica, Stalna ulica št. 2-4. Prodaja na obroke. Ceniki franko.

Namesto K 12—, samo K 5-50

20.000 parov usnatih čevljev na zadrgo z dobro zbitimi usnatimi podplati, ki so bili pripravljeni za Balkan, so mi zaostali valed vojske. Ker moram zalogo v kratkem razprodati, prodajam čevlje pod izdelovalno ceno za samo K 5-50. Dobijo se v vsaki velikosti za gospode in dame. Razpošilja po povzetju

Export ERNOLD WEISS, Wien VI., Gumpendorferstrasse 139/25.

Na debelo in drobno!

Prenočišče.

Izredno nizke cene!

Gostilna. - Buffet.

TRST

Hinko Kosič

TRST

ulica Carradori 15 (vogel Geppa)

se priporoča cenjenim tržaškim gostom in v Trst prihajajočim potnikom.

Za nakup oljnatih in suhih barv, lakov, firnežev in vse v to stroko spadajočih predmetov se priporoča tvornica barv

== Premierl & Jančar ==

Dunajska cesta št. v. 20. **Ljubljana** Kolodvorska ulica št. 18.

Fristne emajlne barve, karbolinej, mavec itd. Na drobno in debelo.

za vsakovrstna moška oblačila. Izvrsne kvalitete po brezkonkurenčnih cenah.

priporoča

manufakturna trgovina

J. GROBELNIK, prej Souvan sin
LJUBLJANA, Mestni trg 22 nasproti lekarne.

Tesače in sekače

išče tvrdka

ST. & C. TA UZHER

Ljubljana, Dunajska cesta št. 47.

V najem ali na račun se odda takoj

staroznana gostilna

Ivana Zurca na Dvoru št. 1 pri Žužemberku, v lepem kraju na Dolenjskem, pripravna za upokojene uradnike in rokodelce. Na razpolago je gospodarsko poslopje in poljubno zemljišča. Kavcije se zahteva 500-800 K ali poroke in reference. Ako je gostilna na račun, dobi gostilničar pri vinu od lila 8 do 10 vin., od pive dobim jaz 50 vin. od zaboja, vse drugo, stanovanje itd. prosto. Interesenti si lahko isto ogledajo prosto na Dvoru.

Pri hiši je dobro idoča kovačnica, lepi zelenjadni in sadni vrtovi ter rodovitne njive.

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke :

v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini

tvrdke R. MIKLAUC

„Pri Škofu“

Ljubljana — Pred Škofijo št. 3. — Medena ulica.

: Fcseken oddelek v prvem nadstropju. :

Cenik na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Modistinja

Minka Horvat, Ljubljana, Stari trg 21.

Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških klobukov, športnih čepic in vseh potrebščin za modistke. — Popravila se točno in najcenejše izvrše.

Spomladne novosti so tukaj.

Najmodernejši raglani, obleke za gospode in dečke v najnovejših fasonah — dospela je ogromna izbira pariških in berlinskih modelov za dame v modernih barvah in krojih.

Velika partija damskih kostumov po 10 K, katere ni bilo dosedaj za dobiti.

Ogledati si zamorete le v trgovini

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg 5-6. Telefon 132.

Sukno, volneno blago, vse vrste perilno blago, šifoni, preproge, odeje, zastori in izvrstno gotovo moško perilo se dobi po najnižjih cenah v manufakt. modni trgovini

Oglejte si zalogo, zahtevajte vzorce

I. KOSTEVČ

Ljubljana
Sv. Petra c. št. 4.

Največja zaloga

sukna